

Adena Sepp

SUHETE
KUMMALISED
KEERDKÄIGUD

*Kõik õigused on kaitstud.
Selle raamatu reprodutseerimine
ükskõik mis kujul ja viisil, osaliselt või täielikult,
ilma autori ja kirjastaja loata on õigusvastane ja seadusega
karistatav.*

Kaane kujundanud Reet Helm
Toimetanud Irma Aren
Korrektor Inna Viires

© 2014 Nadežda Sepp
© 2014 Kirjastus ERSÉN

E04274314
ISBN 978-9949-25-556-6

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

Selle raamatu pühendan ma oma abikaasale.

1

Projektor surises ühetooniliselt, filmi lõpuni olid jäänud veel vaid mõned minutid ning Nelli heitis aeg-ajalt pilgu läbi aknaava ekraanile, et kohe, kui hakkavad jooksmata lõputiitrid, tuleb tal film seisma panna. Meeri ei viitsinud kunagi filmi lõpus pikas rodus tulevaid nimesid vaadata jääda ja seega polnud mõtetki lasta filmi täitsa lõpuni ekraanile joosta.

Nii... filmi lõpp ja ongi kõik, väljalülitatud projektoris keris ülejäänud filmijupike end ise inertsist kassetile. See oli selle tööpäeva viimane näidatav film.

Meeri tuli saalist üles ning teinud läbivaadatud filmide kohta žurnaali sissekanded, jättis hüvasti ja juba ta tuhiseski uksest välja. Tal oli äraminekuga alati kiire, kuna allkorrusel mees teda ootas.

Keritud need viimasedki filmid algusse tagasi ja viinud linnid üle koridori asuvasse montaažiruumi, sättis Nelli

end laua taha istuma ning jätkas kaasa võetud raamatu lugemist. Tal tuli veel veidi oodata, kuni ka Mari kõrvalruumis oma filmi näitamisega lõpule jõuab. Maril on täna saalis Helgi Sallo, kes oli tulnud endast filmitud uut telefilmi „Teatriöö” vaatama. Võrratult sümpaatne inimene – enne saali minemist põikas sisse ka projektsiooniruumi ning säravalt kelmika naeratusega tänas juba ette filmi näitamise eest ja oligugi et see oligi ju nende töö, oli siiski väga tore, kui nendegi panust tänuväärseks peetakse.

Nellile meeldis väga telemajas filmidega töötada, sest oli ta ju väikesest peale suur kino austaja olnud. Saaremaal elades oli ta käinud igat filmi vaatamas, oli siis ilm missugune tahes. Kodu oli tal keskusest küll mitu kilomeetrit kaugemal ja talvel tuisuga oli kinnominek vahel päris tobe ettevõtmine olnud, aga justkui mingi sisemine sundus ei lasknud tal loobuda. Tehnikakooligi oli ta just seetõttu valitud ning kui õpingute ajal oli telemajast tulnud pakkumine viiele õppurile pärast koolitunde veel mõned tunnid telemajas töötada, oli tema koos sõbranna Eha ja samuti Saaremaalt pärit pinginaabri Mariga otsekohe nõus olnud. Ka paralleelrühmas õppivad Heiki ja Guido olid rõõmuga pakkumisest haaranud. Oli see ju hea võimalus pisut taskuraha teenida ja peamine oli muidugi see, et televisioon oli kuum koht ja seal töötamine vägagi ihaldusväärne. Nii neid kõiki oligi pärast kooli lõpetamist lausa nõutud telemajja tööle ja seega said nad kohe koolist siia ka suunamise. Ja see oli osutunudki üheks lõpmata meeldivaks töökohaks.

Muidugi oli Maril ja temal siin ka üks ebameeldivus. Nimelt olid nad otsustanud telesse tööle tules, et salgavad maha oma komnoore staatuse, kuid ilmselt peeti komsomolikomitees iga liikme kohta täpset arvet ja paar kuud hiljem oligi avastatud, et nad on nagu „reeturid”. Neid kutsuti „kohvile” ja karistati ühe kuu preemia ära võtmisega. Sellest oli muidugi kahju, sest kümme rubla oli päris märkimisväärne summa, kui su palganumber oli vaid 85 rubla. Et pisutki tehtud ülekohut leevendada, ei võtnud nad hiljem ühestki komsomolikoosolekust osa. Igatahes oli see nüüdseks juba vana lugu ja majas toimus kõiksugu muidki toredaid siseüritusi. Kord tuli tal koos Ehaga isegi osakondadevahelisel võrkpallivõistlustel tehnilise kontrolli osakonna au kaitsta. Nelli ei olnud palliplatsil suurem asi mängija, kuid tema servid olid kiired ja õnnestusid igati hästi ning vastasmeeskond polnud nende vastuvõtmistel eriti osav, nii et ta tõi oma võistkonnale lausa mitu punkti. Meeste mängu ajal tekitas elevust Rein Karemäe servitud pall, mis tabas täpselt tema seina ääres istuvat kaasat Ruthi, et see pall pidi just tema leidma. Eks ikka juhtub! Lõppkokkuvõttes oli nende võistkond saavutanud kolmanda koha ja pärast maitses võidutort imehästi ja väike meenegi jäi seda sündmust meenutama. Igati lahe ju!

Ütle mata tore oli ka siin majas kohata neid kuulsaid näitlejaid ja lauljaid, rääkimata teistest telemajas töötavatest saate- ja filmitegijatest.

Õhtutundidel jäi maja päris vaikseks, ei kostnud enam koridorist möödujate rutakaid samme. Isegi nende „boss” Artur oli täna varem lahkunud ja ka mehaanikamees Ats oli juba kuhugi kadunud. Muidugi oli ka Eha juhust kasutanud ja juuksurisse kiirustanud. Oma tööajad olid nad nõnda sättinud, et poisid olid ühes ja nemad teises vahe- tuses. Heiki ja Guido olid hommikupoolikul tööl olnud, ja nüüd olidki ainult tema ja Mari veel tööl.

Nelli võinuks ju ka lahkuda, kuid päeval oli Paul talle helistanud ja neid Kosmose kinno kutsunud... Muidugi oli Paul ainult teda kutsunud, aga et ta enam Pauliga suurt tegemist teha ei soovinud, siis oli ta kaubelnud ka Mari nendega kaasa tulema, seltsis segasem, nagu öeldakse. Pealegi ei saaks Paul siis tema kallal õiendada, et Nelli viimasel ajal justkui eiraks teda, mis muidugi osaliselt õige oligi. Ja mis Marilgi seal kodus kükitada, ega tallegi eriti meeldi korteriperenaise ja tolle rohkete kassidega koos istumine, nii on temalgi mõni õhtutund kenasti sisustatud. Hea oli seegi, et Mari kohalolek võimaldab tal Paulile ära öelda, kui too tikuks teda pärast koju saatma, sest oli ju Maril ja temal üks tee minna.

Miskipärast ärritas teda viimasel ajal Pauli lapsikus ja Nelli oli sellest kuidagi äkitselt tüdinud. Tegelikult oli poiss ju algusest peale olnud pisut lapsemeelne. Muidugi, esialgu oli Pauliga koos igati tore olnud, kui too oli püüdnud iga tema soovi ära arvata ja neid täita, aga kui Paul oli hakanud mõista andma, et sooviks temalt enamatki, oli ta tundnud, et Paul pole ikka see, kellega sooviks elu

lõpuni koos olla. Peale kõige muu ei meeldinud talle eriti ihuline kokkupuude Pauliga... Järelikult polnud temal ja Paulil seda õiget vastastikust tõmmet, kuigi poisi suudluste vastu polnud tal siiski midagi, seda oskas too imehästi.

Pisut oli tal Paulist kahjugi, näis teine teda päris tõega armastavat. Seepärast püüdiski Nelli nüüd tasapisi temast eemalduda lootuses, et Paul taipab viimaks isegi, et neil ei tule koos siiski midagi välja.

Peagi lõpetas Mariigi filmi näitamise ning filmikarbid kiirustades ära viinud, lukustasid nad kabinetiukse ning võtme valvelauas istuvale tädikesele üle andnud, tuhisid jooksujalu Maneeži trammipeatuse poole. Hea, et neil tol hetkel selline rutt taga oli, vastasel juhul poleks Mari siit Kalevi kommipoe uksest mööda saanud. Igal võimalusel pidi ta sealt pastilaakomme ostma... Ta oli nende kommide peale eriti maias ja piisas vaid poe sildi nägemisest, kui tal juba pastilaa järele neelud käisid. Nüüd oli neil siiski kiire, kuna Mari pidi samas trammipeatuses Saaremaalt tulnud vennaga kohtuma. Vennas oli pärast sõjaväest naasmist jõudnud ka arusaamisele, et kuna kõik tema õed olid juba järjega Tallinnas, siis oli temal samuti vaja siin elu sisse seada. Nii valiski ta Lasnamäel asuva miilitsakooli. Peagi uus amet selge ja hiljem siseasjadevalitsuse autoinspektorina töökoht kindlustatud. Nüüd oligi ta vabadel päevadel käinud Saaremaal kodus ning ema oli temaga Marilegi pisut taskuraha saatnud.

Nelli oli veidi põnevilgi, milline too Ando võiks küll välja näha, kuna Mari juttude järgi, pidi too olema pikk ja tumedapäine ning vennale pidavat kõik nende küla tüdrukud järele jooksma, seega peaks ta igati ka nägus poiss olema. Eks kaeme siis üle!

Tuul oli täna kuidagi vingelt külm ja Nelli tõstis mantlikrae üles, et vähemalt pisutki tuule eest põski varjata ja soovis südamest, et ehk jõuab Mari vend ikka õigeaks ajaks siia ning neil ei tule trammipeatuses oodates kaua külmetada. Vaevalt peatusesse jõudnud, nägid nad kurvi tagant logisedes trammi ilmuvat ning juba kiirustasid inimesed sealt väljuma. Mehi väljus trammist palju ja selles saginas ei osanud Nelli küll ära arvata, kes nendest võiks Mari vend olla, kuna ühtki silmatorkavalt pikka noormeest nende hulgas küll ei olnud.

Samas astusid tagumisest vaguniuksest väljunud kaks noormeest nende juurde ja tervitasid neid rõõmsalt, pikem eesti keeles „Terekest” ja lühem venekeelselt „Privet”. Nelli piidles salamisi pikemat noormeest ning pidi tunnistama, et oli isegi veidi pettunud... Jah, pikk oli ta küll, kuid ega sealt poolmantli ülestõstetud krae varjust ning papaaha talvemütsi alt tema juuksed eriti välja paistnud, nii et juuksevärv jäi nägemata, ja veidi nagu suurevõitu nina ning vuntsid jätsid kitsas näos mulje pigem lõunamaalasest. Seega eriliseks iluduseks teda nüüd küll pidada ei saanud. Ühesõnaga, üks täitsa tavaline noormees ja Nelli ei mõistnud, miks peaksid külatüdrukud tolele nõnda järele jooksma...

Igatahes Nelli maitse too Ando nüüd küll ei olnud. Pigem oli see lühemat kasvu noormees oma ovaalse näokuju ja lahke naeratusega vaat et etemgi. Ainult koraks libises Ando pilk ka üle tema ning vahetanud Mariga mõned sõnad, võttis vennas põuetaskust rahakoti välja ning Nelli keeras pilgu kõrvale. Ega teda nüüd küll huvita, palju ema võis Marile raha saata. Juba saabus ka vastassuunas minev tramm ning Nelli ja Mari hüppasid kähku sellele ja üksnes lehvitasid trammi tagaaknast mahajääjatele.

Üpris närviline Paul ootas neid juba Kosmose kassade juures. Film oli kohe-kohe algamas ning kui tüdrukud oleksid veel viis minutit hilinenud, siis poleks neid enam saali lastudki ja piletiraha oleks nagu tuulde visatud, ega ta oleks üksinda filmi vaatama läinud. Paul oli piletid muretsenud neile siiski erinevatele kohtadele. Nelli oli kindel, et sihilikult, kuid Maril polnud selle vastu midagi, ta võib vabalt mõned read eespool istuda.

„Kaotatud unelmad”... No pole sõnu! Filmi pealkiri oli nagu nimme tema jaoks valitud, sest kogu filmi ajal hoidis Paul ta sõrmi pihus ja pigistas neid vahel üpriski tugevasti, eriti stseenides, kus peategelasest noormees elas raskelt üle armastatu põhjustatud pettumusvalu, kui too abiellus teisega, purustades kõik tema unelmad... Ehk soovis Paul tallegi mõista anda, et Nelli ei tohiks temaga sel moel käituda ja teda endast eemale tõrjuda... Paul on ju selgelt mõista andnud, et Nelli tähendab talle väga palju. Kahjuks ei äratanud film Nellis erilisi emotsioone,